

Høringsnotat – forsøk med å gi kommunen ansvar for å arrangere tilrettelagt arbeid for personer med varig nedsatt arbeidsevne

1. Bakgrunnen for forsøket

I forbindelse med Regjeringens melding om kommunereformen (Meld. St. 14 (2014-2015) - Kommunereformen – nye oppgaver til større kommuner) fikk regjeringen tilslutning fra Stortinget til å utrede om ansvaret for arbeidsmarkedstiltaket varig tilrettelagt arbeid (VTA) bør overføres fra staten til kommunene. Som oppfølging av dette arbeidet, vil Arbeids- og sosialdepartementet igangsette et forsøk med kommunalt ansvar for VTA.

I tillegg til at forsøket følger opp kommunereformen har debatten om kommunenes rolle overfor VTA-brukergruppen også blitt aktualisert av NOU 2016:17 På lik linje. Rettighetsutvalget foreslo blant annet å gi kommunene et lovpålagt ansvar for å tilby tilrettelagt arbeid til en gruppe funksjonshemmede som i betydelig grad overlapper med målgruppa for VTA.

Praktisk erfaring vil være nyttig for en informert debatt om hvor ansvaret for VTA bør ligge. Det viktigste spørsmålet vil være om en overføring av VTA fra stat til kommune vil bidra til å gi målgruppa et bedre tilbud. Med bedre tilbud siktes det både til innholdet i tiltaket og muligheten for at flere kan nyte gode av et tilbud om tilrettelagt arbeid. Med andre ord:

- et tilbud om tilrettelagt arbeid til minst like mange eller flere i målgruppa i forhold til ressursinnsatsen
- et tilbud om tilrettelagt arbeid som kvalitativt er minst like godt eller bedre enn med nåværende ordning

2. Mulige fordeler ved en overføring kommunene

Kommunereformen handler om å utvikle velferd og lokalt folkestyre i store og små lokalsamfunn, til beste for innbyggerne, næringslivet og lokalsamfunnet. Større og mer robuste kommuner åpner for å overføre flere statlige oppgaver til kommunene. Dette vil igjen gi kommunene mulighet til å utvikle et mer helhetlig og sammenhengende tjenestetilbud til innbyggerne, samtidig som det vil bidra til å styrke lokaldemokratiet og skape større interesse for lokalpolitikken.

I Meld. St. 14 (2014-2015) Kommunereformen, ble mange statlige oppgaver foreslått overført fra staten til kommunene. Meldingen viste blant annet til ekspertutvalget for kommunesektoren som i sin sluttrapport skrev at enkelte tiltak med særlig kommunal grenseflate, kan egne seg for overføring til større kommuner. Kommunene har allerede en viktig rolle i VTA. Finansieringen av VTA er i hovedsak statlig, men hjemkommunen til brukeren forutsettes å dekke 25 prosent av tilskuddet til tiltaksarrangøren.¹ I tillegg til ha

¹ Gjelder ikke varig tilrettelagt arbeid i ordinær virksomhet.

medansvar for finansieringen av VTA, har kommunene viktige roller som eiere av de skjermede virksomhetene som arrangerer VTA, som del av partnerskapet i NAV-kontoret og som ansvarlig for kommunale helse- og omsorgstjenester til mange av VTA-brukerne.

Rettighetsutvalget (NOU 2016:17: På lik linje) hadde som utgangspunkt at flere utviklingshemmede kunne vært i arbeid dersom det ble lagt til rette for det. En sentral grunn til at ikke flere utviklingshemmede er tilknyttet arbeidslivet, er mangel på plasser i VTA. En annen grunn er at mange utviklingshemmede har for omfattende bistandsbehov til å passe inn i eksisterende arbeidsmarkedstiltak. Utvalget mente ansvaret for å sørge for tilrettelagt arbeid til flere bør forankres lokalt. De begrunnet dette med at kommunene er en stor arbeidsgiver lokalt, og vil ha muligheter for å etablere tilrettelagte arbeidsplasser innenfor egen virksomhet. I tillegg disponerer kommunene ulike virkemidler som vilkår for innkjøp og etablering, som kan stimulere private arbeidsgivere til å opprette tilrettelagte arbeidsplasser.

3. Om arbeidsmarkedstiltaket varig tilrettelagt arbeid

Varig tilrettelagt arbeid (VTA) er rettet mot personer som mottar eller i nær framtid ventes å få innvilget uføretrygd, og som har behov for spesiell tilrettelegging og tett oppfølging. I tillegg skal andre arbeidsmarkedstiltak ha vært vurdert og funnet uaktuelle. VTA er regulert i forskrift 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak (tiltaksforskriften) med hjemmel i arbeidsmarkedsloven. VTA skal tilby personer arbeid i en skjermet virksomhet, med arbeidsoppgaver tilpasset den enkeltes arbeidsevne (jf tiltaksforskriften § 14-2). Tiltaket kan også tilbys som enkeltplasser i ordinære virksomheter. Deltakerne skal være ansatt som arbeidstakere jfr. § 14-7. Dette innebærer at de skal gis en ansettelse med en skriftlig arbeidskontrakt, og at de anses som arbeidstakere med de rettigheter og plikter dette gir i henhold til arbeidsmiljøloven. Siden deltakerne forutsettes å motta uføretrygd, stilles det ikke krav om at det skal utbetales lønn.

Det følger av formålsbestemmelsen i § 14-7 at arbeidet skal bidra til å utvikle ressursene hos deltakerne. Dette har vært tolket som at tiltaket skal utvikle personlige ferdigheter som er relevante i arbeidslivet. I tillegg har det vært anbefalt at arbeidet skal bidra til å styrke tilknytningen til lokalsamfunnet.

VTA ble utviklet på bakgrunn av ansvarsreformen på begynnelsen av 90-tallet. Denne hadde særlig fokus på utviklingshemmede. Dagens VTA-deltakere er mer sammensatt når det gjelder diagnosegrupper. Utviklingshemmede utgjør i underkant av 40 prosent av deltakerne, men personer med alvorlige psykiske lidelser har i økende grad fått plass i VTA. Særlig gjelder dette tiltaksvarianten varig tilrettelagt arbeid i ordinær virksomhet, der deltakere med psykiske lidelser utgjør den største diagnosegruppa.

Finansieringen av VTA er i dag et delt ansvar mellom staten og deltakernes bostedskommuner. Det statlige bidraget finansieres over Arbeids- og sosialdepartementets del av statsbudsjettet, under kap. 634 post 77, Varig tilrettelagt arbeid. I tillegg til midlene som bevilges over statsbudsjettet, er det krav om kommunal medfinansiering ved at

tiltaksdeltakerens hjemkommune skal dekke en sum som tilsvarer minimum 25 prosent av det statlige tilskuddet.

Kommunene har også en sentral rolle som eiere av de skjermede virksomhetene som arrangerer VTA. Det stilles i tiltaksforskriften § 14-5 krav om at tiltaksarrangørene som hovedregel skal være organisert som aksjeselskap med kommunal eller fylkeskommunal aksjemajoritet. Om lag halvparten av landets kommuner har en skjermet virksomhet plassert i sin kommune. Andelen kommuner som har eierandeler i en skjermet virksomhet er høyere, da mange kommuner samarbeider om å eie og drive slike virksomheter. Selv om det formelt sett er Arbeids- og velferdsetaten som bestemmer hvem som får plass i VTA, vil det ofte være kommunen, tiltaksarrangøren eller brukeren og pårørende som tar initiativ til å få enkeltbrukere inn i tiltaket. Behovet for en tiltaksplass blir ofte avklart gjennom oppfølging fra helsemyndigheter og utdanningsmyndigheter i forkant av kontakten med Arbeids- og velferdsetaten.

4. Nærmere om forsøket og reguleringen av det

4.1 Virkeområde og omfang

Arbeids- og velferdsdirektoratet vil ha det operative ansvaret for å gjennomføre forsøket. Arbeids- og velferdsdirektoratet har sendt brev til alle landets kommuner og bedt de kommunene som er interessert i å delta i forsøket, om å melde sin interesse. Om lag 50 kommuner har meldt seg. Disse vil i neste omgang bli bedt om å levere en mer detaljert søknad. Endelig utvelgelse av kommunene vil etter planen skje innen utgangen av oktober. Det tas sikte på oppstart av forsøket tidlig i 2018.

Forsøket vil omfatte 5-10 forsøkskommuner. Det endelige antallet kommuner som skal delta i forsøket, vil først bli bestemt etter at søknadene er mottatt og vurdert. Utvalget av forsøkskommuner skal være egnet til å belyse fordeler og ulemper med en overføring til kommunene. Den endelige utvelgelsen av forsøkskommuner vil bli foretatt av Arbeids- og velferdsdirektoratet i samarbeid med den forskningsinstitusjonen som er valgt til å evaluere forsøket.

Søknadens kvalitet vil bli vektlagt i tillegg til hensynet om en viss spredning av forsøkskommunene når det gjelder kommunestørrelse. Kommunene må ha en konkret plan for hva de vil gjøre i forsøket, samt vise at de har et visst antall aktuelle personer i målgruppen.

Forsøksmidlene vil tildeles av Arbeids- og velferdsetaten. Det er avsatt ca. 11 millioner kroner per år til forsøket, som vil fordeles mellom forsøkskommunene. Dette tilsvarer om lag 75 tiltaksplasser om en legger til grunn de satsene for VTA som i dag benyttes av Arbeids- og velferdsetaten. Forsøkskommunene vil likevel ikke være bundet av de eksisterende satsene for VTA, noe som betyr at det totale antall plasser i forsøket ikke kan beregnes eksakt. Forsøkskommunene vil stå fritt til å vurdere om de skal delfinansiere tiltaksplassene i forsøket utover det statlige tilskuddet som de vil bli tildelt. Midlene som er satt av til forsøket,

skal benyttes til å gjennomføre tiltaksplasser for personer i målgruppen samt administrative utgifter kommunene har i forbindelse med forsøket.

4.2 Målgruppe

Arbeids- og sosialdepartementet legger opp til at kommunene skal stå fritt til selv å velge deltakere, innenfor de rammer som er fastsatt i forsøksforskriften. I utkast til forskrift foreslår departementet følgende rammer for målgruppen:

- deltakerne må motta full uføretrygd
- deltakere som er under 30 år ved oppstart og/eller mottar uføretrygd etter reglene om ung ufør (jf. folketrygdloven § 12-13) skal prioriteres
- deltakerne kan ikke allerede ha en plass i VTA

Departementet har på denne måten ønsket å skape en balanse mellom, på den ene siden, å gi forsøkskommunene ansvar for inntaket av deltakere, og på den andre siden gi kriterier som skal sikre at deltakerne i forsøket er sammenliknbare med VTA-deltakerne ellers. Dette er nødvendig hvis forsøket skal kunne si noe om virkningen av en eventuell overføring av VTA fra stat til kommune.

Vilkåret om at deltakerne skal motta uføretrygd er ett av kravene til VTA-deltakere i forskrift om arbeidsmarkedstiltak og videreføres som et inntaksvilkår i forsøket. Samtidig er det bare en liten andel av de uføretrygdede som har så stort oppfølgingsbehov at de er aktuelle for varig tilrettelagt arbeid. I dagens VTA-tiltak skal det i tillegg vurderes om søkerne har behov for spesiell tilrettelegging og tett oppfølging, og andre tiltak skal ha vært vurdert og funnet uaktuelle. Dette er skjønsmessige vurderinger som foretas av Arbeids- og velferdsetaten. Departementet mener at dette er mindre egnet å ha som vilkår i forsøket når utvelgelsen av deltakere blir foretatt av kommunene. For å gi kommunene noe mer konkrete vilkår innenfor forsøket foreslår departementet derfor at unge uføretrygdede under 30 år og personer som mottar uføretrygd etter reglene om ung ufør skal prioriteres.

Uføretrygdede som er under 30 år har typisk mer alvorlige diagnoser og større oppfølgingsbehov enn personer som blir uføretrygdet i eldre aldersgrupper. Dette gjør at denne gruppa likner mer på VTA-deltakerne enn personer som blir uføretrygdet i høyere alder. En analyse av unge uføretrygdede gjennomført av Arbeids- og velferdsdirektoratet, viser at den viktigste medisinske årsaken til uføretrygding i alderen 18-19 år er utviklingshemming. I alderen 20-24 år var utviklingshemming den viktigste årsaken til uføretrygding fram til 1998, men deretter har psykiske lidelser blitt vanligere. Typisk for de som blir innvilget uføretrygd i alderen 25-29 år, er psykiske lidelser som dype utviklingsforstyrrelser, atferds- og personlighetsforstyrrelser samt depresjons- og angstlidelser.²

² Søren Brage og Ola Thune (2015) "Ung uførhet og psykisk sykdom". Arbeid og velferd nr 1 - 2015 ss. 37-49. I NAV-statistikken er personer i kategorien "medfødte misdannelser og kromosomavvik" i stor grad personer med Downs-syndrom. Kategorien dekker imidlertid også en del som ikke er utviklingshemmet. Kategorien "utviklingshemmet" i statistikken dekker personer utviklingshemming av andre årsaker.

Tabellen under sammenlikner diagnosene til uføretrygdde under 30 år og deltakere i VTA. Den viser stor grad av likhet mellom de to gruppene når det gjelder medisinske diagnoser.

Tabell: Diagnosesammensetning – uføretrygdde under 30 år sammenliknet med dignosesammensetning for VTA-deltakere generelt. 2015. Prosent.

	Uføretrygdde under 30 år	VTA-deltakere
Utviklingshemming	37	38
Psykiske lidelser	36	27
Andre diagnoser	18	21
Uoppgitt diagnose	8	14
Alle	100	100

Kilde: Arbeids- og velferdsdirektoratet. Tallene er avrundet. Utviklingshemming inkluderer personer med medfødte misdannelser og kromosomavvik.

Det relevante for sammenliknbarheten til VTA-gruppa er ikke alderen til deltakerne ved oppstart av forsøket, men alderen personen ble ufør. I tillegg til dette alderskriteriet foreslår departementet derfor også å prioritere personer som oppfyller kravene til uføretrygd etter folketrygdlovens § 12-13. Denne bestemmelsen gir en minsteytelse for medlemmer av folketrygden som er født uføre eller har blitt uføre i så ung alder at de har hatt liten mulighet til å ha pensjonsgivende inntekt før uførheten inntrådte. For å innvilges rettighet som ung ufør, må uføretidspunktet fastsettes til før fylte 26 år. Det er i tillegg krav om at uførheten skyldes alvorlig og varig sykdom som er klart dokumentert.

Kravet om at deltakerne må være uføretrygdde utelukker personer som fyller 67 år før eller i løpet av forsøksperioden.

I utkastet til forskrift foreslås det at unge og personer som får uføretrygd etter reglene for ung ufør skal prioriteres, men ikke at dette skal være et absolutt krav. Departementet ber om høringsinstansenes tilbakemelding på hvorvidt disse to vilkårene bør være absolutte krav til deltakerne.

Forskrift om arbeidsmarkedstiltak åpner for å gi VTA-plass til personer som ikke mottar uføretrygd, men som forventes å få innvilget uføretrygd i nær framtid (jf. forskrift om arbeidsmarkedstiltak § 7-2). Departementet mener at det ikke er hensiktsmessig at forsøket skal åpne for deltakere som forventes å få innvilget uføretrygd i nær fremtid da en slik vurdering vil måtte foretas av Arbeids- og velferdsetaten.

Personer som allerede er i VTA, er allerede ansatt som arbeidstakere i en skjermet eller ordinær virksomhet og er omfattet av arbeidsmiljølovens bestemmelser. Dette vil begrense muligheten forsøkskommunene har til å plassere dem et annet sted eller gi dem helt andre typer oppgaver. Forsøket tar blant annet sikte på å finne ut om kommunene vil løse oppgaven med å gi tilrettelagt arbeid til målgruppa på andre måter enn staten gjør i dag. Departementet legger derfor opp til at forsøket bare skal gjelde nye deltakere. Ved å begrense forsøket til nye VTA-deltakere, vil forsøkskommunene etter departementets vurdering få et større handlingsrom.

4.3 Innhold

Det foreslås at deltakerne i forsøket skal tilbys tilrettelagt arbeid med arbeidsoppgaver som er tilpasset den enkeltes arbeidsevne. Arbeidet som tilbys gjennom forsøket bør ligge så tett som mulig opp til det man forstår med (lønnet) arbeid ellers i arbeidslivet.

Som en illustrasjon av hva som menes med dette kan det nevnes at ved innføringen av ansvarsreformen var det et avgjørende kriterium for at aktiviteten i VTA-tiltaket skal anses som arbeid, "*at tiltakets målsetting er produksjon av varer og tjenester for et marked, og at denne utgjør en vesentlig del av virksomheten (...). Videre skal arbeidsdagen i sysselsettingstiltak være lagt opp etter rutiner som er vanlige for en arbeidsplass når det gjelder fremmøte, fravær, pauser mv. Det forutsettes dessuten at salgsverdien av det som produseres overstiger verdien av innsatsfaktorene (materiale og bonuslønn).*"³

Departementet legger opp til at tilrettelagt arbeid i forsøket skal kunne kombineres med andre former for aktiviteter, for eksempel opplæring. Departementet tenker her primært på aktiviteter som støtter opp om utviklingen av deltakernes arbeidsevne, ikke på rene fritidsaktiviteter. Aktivitetene bør sees i sammenheng med formålet til VTA i tiltaksforskriften som er at arbeidet skal *bidra til å utvikle ressursene hos deltakerne* gjennom kvalifisering og tilrettelagte arbeidsoppgaver.

4.4 Utvidet adgang til midlertidig ansettelse

Forskrift om arbeidsmarkedstiltak setter som vilkår at deltakerne i varig tilrettelagt arbeid skal være fast ansatt i tiltaksbedriften. Departementets vurdering er at det ikke er hensiktsmessig å kreve dette i forbindelse med et forsøk som er tidsbegrenset til tre år. Det foreslås derfor at det åpnes for mulighet til midlertidig tilsetting av deltakerne i forsøksperioden. Tilbudet gjelder kun for forsøksperioden.

Tilskudd til forsøkskommunene opphører etter forsøket. Departementet er innstilt på å samarbeide med Arbeids- og velferdsdirektoratet og forsøkskommunene om å finne løsninger for deltakerne etter forsøksperioden. Det er likevel mange forhold som gjør at det ikke kan gis noen garantier om videre arbeid. Dersom deltakerne skal sikres tilrettelagt arbeid etter forsøket må dette skje gjennom det eksisterende tiltakssystemet, og da først og fremst gjennom VTA. Dette forutsetter for det første at det finnes et tilbud i form av skjermet virksomhet eller ordinær virksomhet i rimelig nærhet av deltakerens bosted og at tilbudet i disse virksomhetene er tilpasset deltakernes forutsetninger. Det forutsetter også at disse virksomhetene er villig til å ta inn de aktuelle deltakerne. Arbeids- og velferdsetaten har ikke anledning til å pålegge virksomhetene å ta inn flere deltakere enn det som allerede er avtalt. Når det gjelder VTA i skjermet virksomhet forutsetter dette også at bostedskommunene er villig til å bidra med minst 25 prosent av det statlige tilskuddet.

4.5 Lønn

På samme måte som i det statlige VTA-tiltaket, er deltakeren i forsøket forutsatt å motta full uføretrygd, og det er derfor lagt opp til at det derfor ikke skal utbetales ordinær lønn.

Det kan utbetales en bonuslønn inntil 1G hvis dette avtales mellom arbeidsgiveren og deltakere i hvert enkelt tilfelle, men arbeidsgiveren er ikke forpliktet til å utbetale en slik bonuslønn. For medlemmer av bransjeorganisasjonen ASVL som har ansatt personer

³ St. Meld 47 1989-90 om gjennomføring av reformen for mennesker med psykisk utviklingshemming.

gjennom VTA-tiltaket, har LO, Fellesforbundet og ASVL inngått en overenskomst hvor det fremgår at disse ansatte mottar uføretrygd og derfor ikke skal ha ordinær lønn. Det er videre avtalt en minstesats for bonuslønn⁴. Departementet antar at denne overenskomsten kun vil ha rettsvirkning for det statlige VTA-tiltaket og kun i de tilfeller dette arrangeres i bedrifter som er organisert i gjennom bransjeorganisasjonen ASVL, Det vil si at denne overenskomsten i så fall ikke vil gjelde for personer som ansettes gjennom dette forsøket.

Forskrifter om allmenngjøring har bestemmelser om minstelønn. En bindende bestemmelse i slike forskrifter vil dermed kunne være til hinder for avtaler om at det ikke skal ytes lønn i et arbeidsforhold. Alle forskrifter om allmenngjøring har en bestemmelse om at forskriften ikke gjelder for "personer på arbeidsmarkedstiltak". Deltakerne i forsøket vil ikke være på et statlig arbeidsmarkedstiltak i tradisjonell forstand. Det er derfor usikkert om disse vil være omfattet av dette forbeholdet. Bestemmelsene om unntak for personer på arbeidsmarkedstiltak i allmenngjøringsforskriftene kan være hentet fra en av de allmenngjorte tariffavtalene. Det kan imidlertid ikke legges til grunn at alle tariffavtaler har en slik unntaksbestemmelse. Dersom partene ikke har tatt stilling til dette spørsmålet i henhold til tariffavtalen, vil arbeidsgiver som er bundet av tariffavtale som ikke unntar personer på arbeidsmarkedstiltak fra tariffavtalens virkeområde, kunne være forpliktet etter tariffavtalen til å yte lønn til alle arbeidstakere.

For å unngå dette, vurderer departementet det slik at det bør tas inn en bestemmelse i forsøksforskriften om at det ikke skal ytes ordinær lønn, men at det ev. kan ytes en bonuslønn. En slik bestemmelsen i forsøksforskriften som gir regler om lønn til en bestemt ansatt i en bestemt virksomhet, vil etter departementet vurdering ha forrang fremfor de mer generelle reglene i allmenngjøringsforskriftene for en bestemt bransje.

Det bør i tillegg gå fram av arbeidsavtalen til den enkelte deltakeren hvorvidt det skal ytes lønn og ev. hva slags lønn dette gjelder, jf. arbeidsmiljøloven § 14-6 om "vesentlig informasjon".

I forskrift 5. desember 2014 nr. 1602 om uføretrygd fra folketrygdloven § 3-1 er det gitt en særregel for uføretrygdede som deltar i tiltaket varig tilrettelagt arbeid (VTA), som innebærer at inntektsgrensen for denne gruppen er 1 ganger grunnbeløpet. Denne særregelen er kun ment å omfatte deltakere i varig tilrettelagt arbeid etter forskrift av 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak kapittel 14. Dvs. at dagens særregel om inntektsgrense på 1 G ikke vil omfatte deltakere på tilsvarende kommunale tiltak, herunder deltakere i forsøket med kommunalt ansvar for VTA. For å få best mulig effekt av dette forsøket, og for at det skal legges best mulig til rette for at resultatet fra forsøket skal kunne sammenlignes med det ordinære VTA-tiltaket, mener departementet at det bør gjelde en tilsvarende inntektsgrense også for deltakerne i forsøket. Departementet foreslår derfor at det gis en tilsvarende særregel for denne gruppen, samt at det i forsøksforskriften angis en øvre grense på bonuslønnen på 1G.

⁴<https://www.fellesforbundet.no/globalassets/lonn-og-tariffsaker/overenskomster-2016-2018/vta-overenskomsten-2016-2018.pdf>

4.6 Avgjørelsesmyndighet, organisering, anvisning m.v.

Departementet ønsker å gi forsøkskommunene stor grad av frihet til å innrette og organisere tilbudet om tilrettelagt arbeid slik de selv finner best. Dette følger blant annet av at forsøket skal gi grunnlag for å si noe om en overføring til kommunene åpner for andre måter å innrette VTA på, og om dette innebærer et bedre tilbud til brukerne.

Arbeids- og velferdsdirektoratet gir belastningsfullmakt til kommunene som deltar i forsøket på statsregnskapskapittel 0634.77 på den sum kommunen er bevilget til forsøket, halvårlig gjennom forsøksperioden.

Kommunene må rapportere på bruk av midlene, i henhold til forventede aktiviteter og målsetninger. Som del av rapporteringen må det leveres regnskapstall og kommentarer til eventuelle avvik.

Departementet foreslår at forsøkskommunen selv skal kunne bestemme hvordan tilbudet til deltakerne skal organiseres, ressursbruk per deltaker og hvordan anvisninger og utbetalinger fra forsøkskommunen til tiltaksarrangør skal administreres. Dette innebærer at de begrensninger som ligger i forskrift om arbeidsmarkedstiltak § 14-15, ikke vil gjelde for forsøksplassene. Forsøkskommunene står fritt tilby ordningen med tilrettelagt arbeid gjennom offentlige eller private aktører, i frivillige sektor, i egen regi, mv. Hvilke rammer som gjelder for forsøket, vil være avhengig av hvordan den enkelte forsøkskommune velger å arrangere dette.

Departementet legger derfor til grunn at forsøkskommunene selv må vurdere hvorvidt hvilke andre juridiske rammer (enn tiltaksforskriften) som gjelder for en ev. anskaffelse eller tildeling av tilskudd i forbindelse med forsøket, herunder de rammene som følger av anskaffelsesregelverket og statsstøtteregeverket.

Avgjørelser om innvilgning, avslag og stans av arbeidsmarkedstiltak er enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. Forvaltningslovens saksbehandlingsregler for enkeltvedtak vil derfor gjelde med de særregler som er fastsatt i arbeidsmarkedsloven kapittel 6. Enkeltvedtak etter arbeidsmarkedsloven kan påklages til nærmeste overordnede organ, jf. arbeidsmarkedsloven § 17. Enkeltvedtak som treffes av kommunen i forbindelse med dette forsøket vil dermed i henhold til ordinær kommunal klagebehandling kunne påklages til kommunestyret eller kommunal klagenemnd, jf. forvaltningsloven § 28 andre ledd.

4.7 Forsøksperiode

Det er lagt opp til at forsøket skal vare i tre år, med oppstart så tidlig som mulig i 2018.